

Közzétette: Szerkesztő

2013. szeptember 11. szerda, 18:19

A szerbiai politikában átrendeződnek az erőviszonyok, de vajon így van-e ez a délvidéki magyar képviseleti szintéren is? Egyáltalán rendjén van-e az, hogy a 250 ezer szerbiai magyarra legalább hat kisebbségi párt jut. Mégis miben különbözik egyik a másiktól? Erről és egyéb aktualitásokról és a programjukról kérdeztük a "nagy öregek" között fiatalos szintfoltnak tűnő, nemzeti retorikát hirdető párt, a Magyar Remény Mozgalom (MRM) elnökét.

Délvidék-szerre rossz a közbiztonság. Utoljára a szabadkai és az óbecsei események borzolták a közvéleményt. Eközben a lopások határértékének csökkenése ellenére is az újvidéki rendőrkapitányság bejelentette, hogy növekedett a kis értékű rablások száma. Ön szerint mi lenne a megoldás?

Mindeddig sokan abban a hitben éltek, hogy a közbiztonság romlásának a kérdése csak lokális jellegű probléma, és a gyökereket helyben, egyéneknél vagy kisebb csoportosulásokban kell keresni. A jelenlegi helyzet azonban egyértelműsíti, hogy itt az egész állami hozzáállással és berendezkedéssel vannak súlyos gondok. A polgárőrség bevezetését tulajdonképpen mi javasoltuk elsőként, a közbiztonság helyzetének javításával kapcsolatban azonban ez csak egyik olyan tétel, amit szeretnénk megvalósítani. A polgárőrség sosem a rendőrség feladatát kívánta átvenni, hanem inkább polgári kötelességünknek megfelelően, a rendőrséggel együttműködve, a munkájukat segítve képzeltük azt el, hiszen a rendőrség állománya sok esetben nincs megfelelően feltöltve, éppen ezért gyakran nem tudják idejében észlelni a bűntényeket. Ezért úgy érzem, polgári összefogással, a rendőrséggel együttműködve hatékonyan tudnánk javítani a közbiztonság helyzetén. Néhol az MRM támogatásával, néhol csak a pozitív példát követve, de megkísérelték létrehozni az első civil polgárőrségeket egyes délvidéki falvakban. Péterrévén, Szajánon, Keviben, Buránysoron, Csantavéren, Kishegyesen, Zentagunarason és más településeken is voltak tartósabb vagy ideiglenes őrségek, amelyek eredményesen működtek, a törvényekkel összhangban.

Fegyveres rablás, pincében rejtett oszladozó hullák Szabadkán, lövöldözés Palicson... Ezekre a problémákra is a polgárőrséggel kívánnak reagálni vagy esetleg más közbiztonságot javító megoldásaik is vannak?

Az MRM közbiztonság javítására vonatkozó programjának négy fő területe van: az első a bűnmegelőzésre, a második a bűnüldözésre, a harmadik a törvényes háttér biztosítására, a negyedik pedig a börtönrendszer megreformálására vonatkozik. Programunkban szorgalmazzuk például az arányos önvédelemre vonatkozó jogszabály eltörlését; a halált nem okozó, önvédelmi jellegű könnyű fegyverek használatának törvényesítését; a halált okozó éles lőfegyverek birtoklásának és használatának szigorítását; a zéró tolerancia bevezetését és a jogszabályok szigorúbb betartatását; a bűnbándák felszámolását; a rendőrség nemzetiségi összetételének megváltoztatását; a bűncselekmények elkövetői esetében a gyorsított eljárás lefolytatását; az önálló börtönrendszer kialakítását és egyéb intézkedések foganatosítását is. Mindezek együttes, de legalábbis folyamatos bevezetésével, illetve megvalósításával lehet tartósan orvosolni a tarthatatlan helyzetet. Ez annál sokkal összetettebb és sokrétűbb jelenség,

minthogy csak a polgár?rség vagy csak a szigorúbb törvények eredményre vezetnének.

A szerbiai, és így a délvidéki politikában is egyre jobban átrendez?dnek az er?viszonyok. Önök hogyan látják ezeket a folyamatokat?

Kicsit több mint egy évtized alatt minden lejátszódott ebben az országban, ami besorolható a politikai prostitúció kategóriájába. Ha valaki feltenné a kérdést, hogy a szerbiai pártok közül melyik képvisel konzervatív, szocialista, liberális stb. értékrendet, hát, vakaródzhatnánk rendesen, hogy biztos választ adjunk. Szerbiában már régen nem a nézetek, a társadalmi rendszerre vonatkozó elképzelések és vállalások a mérvadóak, hanem a szintiszta, érdekek vezérelte pragmatizmus. Ezért fordulhat el?, hogy ma a Szerb Szocialista Párt, amely Miloševi? örökségét hordozza, a maga káderállományával, európai és kormánypártnak számít, és kaméleoni átalakulással hogyan lehet a háborút uszító radikálisokból nagyobb „haladó demokrata”, mint magukból a Demokrata Párt embereib?l, akik uralkodásuk hosszú évei alatt szétlopták az ország tartalékait és rózsaszín ködbe burkolták a délvidéki magyarok jövőképét is. Ma már tényleg szinte bárki bárkivel koalícióra lép, legyen az önkormányzati, tartományi vagy köztársasági szint akár.

Nagyon sajnálatos, hogy erre az útra lépett a Vajdasági Magyar Szövetség is, és ezen „érdekházasságok” létrehozásának lehet?ségét még egy legfels? testületi döntéssel is meger?sítették. Hiába hangsúlyoztuk mi is az MRM-ben, hogy a Demokrata Párt milyen káros az itteni magyarságra nézve, akkor – minthogy még nem voltak vert helyzetben a „sárgák” – a VMSZ-nek esze ágába se volt felbontani velük az együttm?ködést. Mindezt csak akkor lépték meg, amikor a „haladók” támogatottsága már az egeket veri és kieszközték a kormányváltást. A délvidéki magyarság szempontjából az e fajta politizálás semmi jóval sem kecsegtet. Amikor azt hangsúlyozzák, hogy nem akarnak más „kapcarongya” lenni, akkor nem veszik észre, hogy pont most törlik fel velük a padlót, korábban a DP, most az SZHP és a SZSZP. Az MRM-nek egyel?re nincsen jelen a tartományi és köztársasági hatalomban, de azon vagyunk, hogy ez megváltozzon. Képvisel?ink azonban garantáltan nem fognak ugyanebbe a hibába esni.

Csapatjáték a délvidéki magyar politika?

Jöv?re ismét választ a délvidéki magyarság. Az MNT választások mellett az Anyaországban is szavazhatnak már a kett?s állampolgársággal rendelke?k. Önök hogyan készülnek, illetve mit várnak a jöv? évi voksolást követ?en?

Ez pontosan így van. Szinte egy id?ben tartják majd a magyarországi parlamenti és a szerbiai Magyar Nemzeti Tanács megválasztását. Ami az anyaországi voksolást illeti, ez lesz az els? alkalom, hogy a határon túli magyarok tömegesebb számban vehetnek részt a választásokon.

Közzétette: Szerkesztő

2013. szeptember 11. szerda, 18:19

Több helyről olyan hangok érkeznek, hogy a „külföldön él?” magyarok szavazati joga kártékony, és nem kellene beleszólunk a magyarországi belviszonyokba. Nos, szerintem az, aki önkéntesen kérelmezte a magyar állampolgárságot és esküt tett az alkotmányra, éppen olyan jogokkal rendelkezik, mint az a csonkahi polgár, aki „beleszületett” az állampolgárságába. De elég, ha belegondolunk, hogy például az óceánon túlra költözött magyarok is gyakorolják a szavazati jogukat a külképviseleteken keresztül. Gondolom, a kétkedők nem képzelik megvonni a magyar állampolgárságot mondjuk egy '56-os emigrálótól sem.

Az MRM-ben úgy látjuk, hogy a határon túli magyarok választási elregisztrációja során ugyanolyan visszaélésekre kerülhet sor a legnagyobb infrastruktúrával és a Fidesz-KDNP teljes támogatását maga mögött tudó párt részéről, amelyre a három éve történt MNT választások eltt is sor került. Nevezetesen, visszaéltek a délvidéki magyarok személyes adataival és a szabad választás joga is sérült, mivel erős a gyanú, hogy a külön (magyar) választói névjegyzék létrehozása során a polgárok adatai és véleménye egy párt adatbázisába kerültek. Ennek az adathalmaznak a frissítésére és bővítésére fognak most kísérletet tenni, kihasználva a magyarországi és délvidéki választások elregisztrációs követelményeit. Az MRM számára alapvető cél, hogy a magyarországi választásokon minél több délvidéki magyar vegyen részt. Nem titkolt tény az sem, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalommal stratégiai partnerséget ápolunk, ezért számunkra az új programjuk megvalósulása a támogatandó. Ami az MNT választásokat illeti, ősszel kezdjük meg a felkészülést. Azzal, hogy közvetlenül megalakulásunkat követően sikerült bejutnunk az MNT-be, elértük, hogy némileg hallassuk a véleményünket, illetve felhívjuk a figyelmet visszaélésekre. Voltak konkrét eredményeink is, mint mondjuk a nagyikindai magyar oktatás összevonásának megakadályozása is. Célunk, hogy jelenlétünket az MNT-ben megtöbbszörözzük, és a VMSZ-es hegemóniát felszámoljuk, mert az MNT-ben is eluralkodtak a személyes érdekekből fakadó öncélú lépések.

Végezetül, Ön hogyan látja a délvidéki magyarság jelenét, és miben látja a jövőben a megmaradásunk és erősödésünk zálogát?

Rengeteget lehetne panaszkodni azon, hogy milyen helyzetbe került a délvidéki magyarság. Belesodortak minket a történelmi tényezők, a politikusok, a gazdasági kilátástalanság, de ugyanakkor magunkat – egyéneket és mikroközösségeket – sem lehet kihúzni a felelősség alól. A közhangulat és a nyers számok arról árulkodnak, hogy vészesen rossz helyzetben vagyunk. A magyarság számaránya Trianon óta a felére csökkent, a társadalmunk korstruktúrája elöregedő, elmaradunk a foglalkoztatás terén és egyre nagyobb a külföldre vándorlás mértéke. Anélkül, hogy egy az egyben áttennénk a mindenkori magyar kormány kezébe a sorsunk feletti döntést, el kell ismerni, hogy az Anyaország határozott, kitartó és szinte támogatása nélkül képtelenség megállítani a negatív folyamatokat. Nekünk viszont pontosan tisztában kell lennünk a lehetőségeinkkel, és azzal, hogy mit is szeretnénk.

A jövő nemzedékének, a fiataloknak munkát és megélhetést kell biztosítani Délvidéken. Ezt csak a kis- és közepes vállalkozások összehangolt együttműködésével lehet elérni. Máris vannak nagyobb, erős cégek, amelyeket délvidéki magyarok vezetnek. Az egyik megoldási lehetőség lehetne, hogy Magyarország biztos felvásárlója lesz a magyar vezetésű cégek termékeinek és szolgáltatásainak. Lehet, hogy mindez némileg költségesebb, mint mondjuk az

Közzétette: Szerkesztő

2013. szeptember 11. szerda, 18:19

ázsiai piac áruí, de ne feledjük, hogy Délvidéken egy nagyobb méretű magyarországi város lakosságának megfelel? magyar él. Az adott vállalkozóknak pedig kötelez?en fiatal vagy középkorosztályú délvidéki magyarokat kell foglalkoztatniuk. Ezen felül, a gyermekvállalás serkentésére kedvezményes bérlakásokat biztosíthatna a vállalkozások tömörülése a fiatal magyar párok számára. De akad itt még egy csomó megoldásra váró probléma. A délvidéki magyar közösség megmaradása, és lehet, hogy ez most er?sen hangzik, de azon is múlik, hogy mennyire vagyunk képesek kiszakadni a többségi nemzet sorai közül. Értem ezalatt, hogy kultúránkat, szokásainkat, nyelvünket, nemzetiségi szervezeteinket mennyire tudjuk meger?sítve átadni a következ? nemzedék képvisel?inek. A világon minden kisebbségi sorsba jutó népcsoport csak úgy tudott eddig változtatni az életén, ha nem integrálódott feltétel nélkül, nem követte vakon a világ trendjeit, hanem pontosan körülrajzolta magát, nem maszatotha bele magát a többségi nép tengerébe.

H. Á. - Z. D.

(Folytatása következik)

{module [160]} {nomultithumb}